

Pingstvigilia – Anden i rörelse

Redan på Bibelns första sida möter vi Anden, som är med sedan skapelsens morgon och blåser fram som en vind. Alltsedan dess är den helige Ande alltid i rörelse i vår värld. Redan före skapelsen är Anden i rörelse i Guds innersta, där han förenar Fader och Son till ett. Det är typiskt för den helige Ande att binda ihop och förena. Genom kärlekens lena band binder han ihop Fader och Son. Detsamma vill han göra i kyrkan. Genom sina gåvor och frukter skapar han enhet och förenar oss alla i tro, hopp och kärlek med Jesus Kristus. Det är Anden som i alla tider och miljöer garanterar kyrkan enhet. Därför är Anden alltid i rörelse för att förena, försona, förlåta och församla. Ständigt på nytt uppväcker han nya nådegåvor, karismer, för att kyrkans skönhet och enhet skall stråla fram. ”Stärk oss med Andens gåvor så att din härlighet alltid strålar i oss”, så bad vi i mässans kollektbön. Guds härlighet måste få stråla fram i oss. Därför behöver vi alla Andens gåvor, både som enskilda och som gemenskap.

Ikväll under denna pingstvigilia är det speciellt de andliga rörelserna i Kyrkan som står i centrum. Den helige Ande har uppväckt dem för att de skall få Kristi härlighet att synas och märkas. Kyrkan är Kristi brud och genom dessa rörelser som har sin grund i Andens gåvor blir hennes inre skönhet synlig för världen. Den helige Ande är alltid i rörelse i kyrkan för att göra henne mer levande och attraktiv genom de gåvor och frukter som Anden ger. Varje tid och varje miljö har sina behov och därför brukar Anden under kyrkans historia väcka olika andliga rörelser till liv. Så uppstod en gång eremitkallelsen och det monastiska livet. Sedan har det fortsatt av bara farten, i Andens egen fart, genom historien. I vår egen tid ser vi hur det under Andens ledning har uppstått nya rörelser, som berikar kyrkan och gör henne rustad för att kunna förmedla Kristi budskap till världen. Kyrkan är inte till för sin egen skull utan för att Kristi frälsning skall nå ut och förvandla världen och göra den mottaglig för Andens röst. Världen måste nyskapas och förvandlas, annars riskerar den att gå under.

”Vi vet att hela skapelsen ännu ropar om i födslovåndor”, skriver Paulus, ”och till och med vi, som har fått Anden som en första gåva, också vi ropar i vår väntan på att Gud skall göra oss till söner och befria vår kropp” (Rom 8:22-23). Hela skapelsen – och var och en av oss med den – måste födas på nytt. Vår egen personliga frälsning i Kristus och helgelse i Anden hänger ihop med den andliga pånyttfödelse som hela skapelsen är kallad till. Vi är inte bara enskilda, åtskilda individer utan ett heligt folk, som i Andens kraft skall bidra till att frälsning och nytt liv får stråla fram i allt som finns till. Gud vill bli allt i alla. Det är därför som Anden överallt och alltid är i rörelse för att det nya livet skall bryta fram och förnya jordens anlete.

Detta nya liv i Anden måste börja i var och en av oss. Därför är vårt eget personliga andliga liv så viktigt. Som döpta är vi redan ett heligt tempel. Vi har ett personligt ansvar att se till att det så förblir, ja, att denna andliga och heliga karaktär fördjupas och förstärks under vårt liv på jorden. ”Anden vädjar för de heliga så som Gud vill” (Rom 8:27). När Paulus skriver sina brev, adresserar han dem till de heliga i Korint osv. För honom är alla döpta heliga, bebodda och ledda av Anden, som driver oss att ständigt växa in i en allt djupare förening och efterföljelse av Jesus. Är vi trogna denna kallelse, kan Kristi härlighet stråla fram i oss, så att vi kan ge ett trovärdigt vittnesbörd om honom.

Kära heliga i Neokatekumenatet, i Focolare, i Schönstatt, ja, i alla de andliga rörelser som är samlade i dag. Mycket har ni fått genom Guds nåd i Anden. Mycket förväntas också av er. Ur ert inre skall flyta strömmar av levande vatten, säger Jesus (jfr Joh 7:38). ”Detta sade han om Anden, som de som trodde på honom skulle få” (Joh 7:39). Vi kan få mer och mer av detta levande vatten. Vi får törsta mer och mer efter detta vatten, som Jesus vill ge oss genom Anden. Era andliga rörelser hjälper er att förbli törstiga, allt alltid längta efter mer och mer av Andens gåvor, så att ni själva kan bära mer och mer frukt för Guds rike. Kyrkans skönhet måste bli mer och mer tydlig genom er, inte minst i vår tid då hennes skönhet ofta har smutsats ner genom övergrepp och skandaler. Vi är alla som döpta förpliktade – eller inbjudna om ni så föredrar – att växa i andlighet och helighet. Anden är alltid i rörelse, både inom oss och i kyrkan. I dopet är vi redan födda på nytt i Kristus. Vi har fått Anden som en första gåva, som sedan skall bära frukt i oss, så att vi i vår tur bär frukt i kyrkan, som i sin tur skall befrukta världen med Andens gåvor.

Jag är mycket tacksam för vad ni i de andliga rörelserna betyder för vårt stift. Ni påminner oss alla om vårt ständiga behov av Andens gåvor. Ni hjälper oss att förstå att de nådegåvor som era rörelser förvaltar bidrar till att stärka kyrkan. Genom denna mångfald av andliga gåvor blir kyrkans mångfacetterade enhet och skönhet ännu tydligare. ”De skall alla vara ett” skriver Gregorios av Nyssa, ”sammanvuxna med det ena, enda goda; så att de genom den helige Andes enhet, som apostlarna säger, sammanbundna med fridens band, alla blir en enda kropp och en enda ande, genom ett och samma hopp, det som de kallades till”. Tack för att ni i de andliga rörelserna ger oss alla hopp, så att vi lär oss att törsta mer och mer efter det levande vatten som Jesus vill ge oss, gång på gång.